

дори търсятъ убѣжище въ пукнатитѣ твърди камъни.

Такъвъ е животътъ на едно кѣтче гора, или поле, въ малко езерце или блато, — такъвъ е и навсякъде: отъ студениятъ краища на Ледовития океанъ до горещия тропически югъ, отъ низкитѣ равнини до най-високитѣ върхове на планинитѣ, отъ нашето блато до голѣмитѣ рѣки и езера, чакъ до безбрѣжния океанъ. Както въ земята, дълбоко подъ краката ни, така и въ долнитѣ пластове на въздуха, който обгръща земята, нѣма мѣстенеце, което да не е пълно съ животъ.

Освенъ безбройното множество живи същества, видими съ нашето око, въздухътъ, земята и водата гъмжатъ отъ съвсемъ дребни живи същества; тѣ сж толкова малки, че за да ги видимъ, трѣбва ни добъръ микроскопъ, който увеличава 1000 и повече пѣти; тѣзи живи същества сж бактериитѣ. Тѣзи малки невидими труженици принасятъ много полза на човѣка: едни, като причиняватъ гниенето, наторяватъ почвата; други сж причина, за да се подкваси прѣсното млѣко и да се превърне въ кисело сено; трети помагатъ да можемъ да си направимъ туршия, четвърти — да се обърне виното на оцетъ — всички не могатъ да се изброятъ. Наистина, много бактерии причиняватъ на човѣка и вреда, като

